

Hulde voor Vettel!

Zullen persoonlijke CO₂-budgetten het einde van de Formule 1 inluiden, of dienen we dit te verwachten van de politiek?

Wat een geweldige aankondiging van Sebastian Vettel: de viervoudig Formule 1-kampioen gaf in een Instagram-video aan dat het lopende seizoen zijn laatste is. De belangrijkste reden is dat hij zijn familie op nummer 1 zet, maar ook speelde mee dat hij moeite heeft met het reizende CO₂-uitstootcircus dat de Formule 1 is. Hulde voor Vettel!

Hij geeft een sterk signaal af naar de wereld en naar zijn fans in het bijzonder. Het is niet makkelijk om de hand te bijten die je voedt.

En hij heeft gelijk: over 25 jaar zullen we op de Formule 1 terugkijken als een anachronisme, een relict uit vervlogen tijden: het voor de lol zo snel mogelijk doelloos in rondjes CO₂ uitstoten op verschillende plekken in de wereld, terwijl juist het terugbrengen van die uitstoot nu zo ontzettend belangrijk is.

Ik stel voor dat we als Nederland het voorbeeld van Vettel volgen en zorgen dat dit jaar het laatste jaar is dat de Formule 1-race hier wordt gehouden. Max zal het niet erg vinden, want die van zijn thuisland, Monaco, zal waarschijnlijk nog wel doorgaan. De andere motorsporten laten we spoedig volgen.

Maar speelde misschien ook mee dat Vettel bezorgd was over zijn persoonlijke CO₂-budget? De recente proefballon voor

een distributiesysteem van persoonlijke CO₂-rechten heeft veel losgemaakt, niet in de laatste plaats voor de persoon die hem heeft opgelaten.

Met name de verwachting dat vermogenden de rechten van minima opkopen om maar geen verandering in de levensstijl aan te brengen, is hierbij het tegenargument. Ongelijkheid! Polarisatie!

Het voornaamste probleem van dit systeem lijkt echter te zijn dat het de verantwoordelijkheid volledig bij het individu legt en niet bij het bedrijfsleven of de politiek. Want daar wringt de schoen: als je als modaal huishouden nog maar net je sterk gestegen energierekening kunt betalen, is er geen ruimte meer om in de supermarkt de afweging te maken tussen kiloknaller en met de auto naar je werk gaan.

Niet iedereen heeft de luxe van thuiswerken of een Urban Arrow. En dan gaan we voor het gemak maar voorbij aan de mogelijke implicaties van het inzicht dat de overheid krijgt in persoonlijke uitgaven.

Het is aan de politiek om de grote keuzes te maken voor het reduceren van CO₂-uitstoot en deze op billijke wijze af te dwingen bij het bedrijfsleven. Niet om deze verantwoordelijkheid af te schuiven op het individu. Daar kunnen soms slachtoffers bij vallen, maar als we starten met erkennen wat voor anachronisme de Formule 1 is, valt het misschien uiteindelijk allemaal best mee. ■

Door **Vincent Stap**,
Bestuurslid bij
CFA Society VBA
Netherlands en Senior
Financial Risk Manager
bij Invest-NL